

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/135/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611213094
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6611213094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci žalobcu ESSOX SK s. r. o., so sídlom Bratislava, Cesta na Senec 2/A, IČO: 35 978 881, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Havel, Holásek & Partners s. r. o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti žalovanej C. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX G., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou Evou Pivarčovou, zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen, o zaplatenie 376,71 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/3/2012-51 z 29. 02. 2012, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu o zaplatenie sumy 376,71 Eur zamietol, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol, mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne

zo sumy 892,94 Eur od 07. 03. 2010 do 27. 05. 2010,

zo sumy 692,94 Eur od 28. 05. 2010 do 30. 06. 2010,

zo sumy 540,09 Eur od 01. 07. 2010 do 29. 07. 2010,

zo sumy 381,14 Eur od 30. 07. 2010 do 31. 08. 2010,

zo sumy 262,16 Eur od 01. 09. 2010 do 30. 11. 2010.

Vo zvyšku žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania z vyšších súm a za ďalšie obdobie zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd žalobu o zaplatenie 376,71 Eur s príslušenstvom zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Z listín predložených žalobcom zistil, že žalobca v rámci predmetu podnikateľskej činnosti uzatvoril so žalovanou dňa 22. 01. 2009 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9100201046, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 900 Eur. Žalovaná mala poskytnutý úver spolu s dohodnutým

úrokom 25 % ročne, poplatkom za uzatvorenie zmluvy 27 Eur splatiť v 48 mesačných splátkach, ktorých súčasťou bolo aj poistenie na poistenie úveru vo výške 5,76 Eur z každej splátky. Pri dodržaní mesačných splátok 35,60 Eur krát 48 mesiacov mala žalovaná zaplatiť žalobcovi celkom 1.708,80 Eur. Žalovaná lehoty splatnosti jednotlivých splátok nedodrжала. Dňom 01. 02. 2010 žalobca odstúpil od zmluvy. Do odstúpenia od zmluvy zaplatila žalovaná žalobcovi 302,30 Eur, po odstúpení od zmluvy zaplatila ešte 749,79 Eur. Z úhrady 749,79 Eur žalobca na dlh započítal len 615,96 Eur, zvyšok 133,83 Eur započítal na úhradu provízie spoločnosti, ktorá pre žalobcu vymáhala pohľadávku mimosúdne.

Zmluvu o úvere uzavretú podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), u ktorej skúmal, či neobsahuje ustanovenia, ktoré možno považovať za neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Dojednanie úrokov z úveru vo výške 25 % ročne a poplatku za uzavretie zmluvy vo výške 27 Eur pri súčasnom dojednaní poistenia úveru a sankcií za nesplácanie úveru vyhodnotil podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) za neprijateľné zmluvné podmienky z dôvodu, že v dôsledku týchto dojednaní by pri čerpaní úveru vo výške 900 Eur mala žalovaná žalobcovi zaplatiť až 1.708,80 Eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo v neprospech žalovanej dojednané, že žalobca je oprávnený jednostranne započítať platby žalovanej na zmluvné pokuty, poistné plnenie a úroky z omeškania. Súhrn neprijateľných podmienok v zmluve spôsobil neplatnosť celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca sa potom môže proti žalovanej domáhať iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná zaplatila žalobcovi už 1.052,09 Eur, teda viac ako jej bol úver poskytnutý, preto žaloba o zaplatenie ďalších 376,71 Eur s príslušenstvom nie je podľa názoru okresného súdu dôvodná.

Úspešnej žalovanej v konaní žiadne trovy, na ktoré by jej vznikol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) nárok, nevznikli.

Rozsudok okresného súdu napadol odvolaním žalobca. S názorom okresného súdu, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušila a strany si v takomto prípade musia vydať vzájomne poskytnuté plnenie, nesúhlasil. Ani v zmysle záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 20. 06. 2000 sp. zn. 32Cdo 2782/99 nie je možné akceptovať závery súdu prvého stupňa, že žalobca po oprávnenom odstúpení od zmluvy v dôsledku porušenia zmluvných povinností žalovaným musí vrátiť žalovanému riadne účtované úroky a poplatky za celú dobu trvania úverového vzťahu. Odstúpenie od zmluvy je inštitút slúžiaci na ochranu práv veriteľa a jeho využitím sa preto veriteľ nemôže ocitnúť v horšom postavení, než v akom bol pred odstúpením od zmluvy. Žalobca si je vedomý právnych predpisov chrániacich postavenie spotrebiteľa a následkov z toho plynúcich, ale ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a je treba mať na zreteli aj potrebu primeraným spôsobom chrániť veriteľov poskytujúcich v rámci svojej podnikateľskej činnosti úvery, ktorí podstupujú riziká spojené s poskytovaním úverov. V občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovné postavenie. Vzájomnou dohodou si môžu upraviť práva a povinnosti odchyľne od zákona pokiaľ to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovenia zákona nevyplýva, že nie je možné sa od neho odchýliť. Prvostupňový rozsudok popiera základné zásady občianskeho práva (rovnosť účastníkov, zmluvnú voľnosť účastníkov), keď prehliada dispozitívnosť ustanovení § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka a možnosť účastníkov dohodnúť si následky odstúpenia od zmluvy odchyľne od zákona. Žalovaný podpisom zmluvy o úvere vyjadril súhlas so zmluvou, Obchodnými podmienkami zmluvy i Sadzobníkom poplatkov. Žalobca si plnil povinnosti vyplývajúce mu z dojednanej zmluvy o úvere. Keby si aj žalovaný riadne a včas plnil svoje povinnosti, nedostal by sa do omeškania a žalobcovi by žalovaný nárok nevznikol. Žalovanej poskytnutá súdna ochrana bola neprimeraná vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná počas platnosti zmluvy o úvere ani v priebehu súdneho konania povinnosti vyplývajúce zo zmluvy nerozporovala. Poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 27 Eur dojednaný so súhlasom žalovanej považuje žalobca za primeraný okolnostiam uzatvorenia zmluvy o úvere, dobe splácania úveru, výške mesačnej splátky s prihliadnutím aj na to, že súčasťou každej mesačnej splátky bolo aj poistenie. Okresný súd nesprávne právne vec posúdil a to aj v časti týkajúcej sa vyhlásenia „neprijateľnosti zmluvnej podmienky vo výroku rozsudku“.

Pre nesprávne právne posúdenie veci žalobca navrhuje zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu a rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu o zaplatenie sumy 376,71 Eur zamietol ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil a v časti výroku, ktorým prvostupňový súd žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol podľa § 220 O. s. p. zmenil.

Žalobca svoj nárok v písomnej žalobe skutkovo odôvodnil tak, že žalovanej poskytol úver vo výške 900 Eur za určitých dohodnutých podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 22. 01. 2009, od ktorej pre neplnenie si povinností žalovanou splácať úver v dohodnutých splátkach žalobca odstúpil listom z 01. 02. 2010, ktorým zároveň vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej čiastky úveru vo výške 992,67 Eur. Účinky odstúpenia od zmluvy nadobudli účinnosť 24. 02. 2010. Ku dňu 01. 02. 2010, kedy koncipoval list o odstúpení od zmluvy, dlhovala žalovaná štyri mesačné splátky po 35,60 Eur, v zmysle článku VI. bodu 7 Obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov jej vznikla povinnosť zaplatiť poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 75,05 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 14,24 Eur, úroky z omeškania vypočítané do dňa predčasnej splatnosti úveru vo výške 0,48 Eur a dlžné poplatky za upomienky vo výške 9,96 Eur, taktiež vrátiť nesplatenú časť istiny vo výške 750,54 Eur. Keďže v článku I. bod 6 Obchodných podmienok bolo dohodnuté, že z úhrad poskytnutých žalovanou môže žalobca započítať platby najskôr na prípadné záväzky podľa článku VI. bod 7 Obchodných podmienok spojené s nesplnením povinnosti žalovanej (napr. úroky z omeškania), na záväzky spojené s prípadným poistením, príslušenstvo úveru a až potom na splátky istiny úveru, z úhrad poskytnutých žalovanou po odstúpení od zmluvy vo výške 749,79 Eur boli na províziu spoločnosti, ktorá pre žalobcu vymáhala pohľadávku mimosúdne, započítané platby 133,80 Eur a iba 615,96 Eur na zníženie dlhu žalovanej. Rozdiel sumy 992,67, ktorú ako dlžnú sumu vyčíslil žalobca ku dňu 01. 02. 2010 (deň odstúpenia od zmluvy) a sumou 615,96 Eur [ktorú po úhrade provízie spoločnosti vymáhajúcej pre žalobcu pohľadávku mimosúdne započítal žalobca na úhradu dlhu (992,67 Eur - 615,96 Eur = 376,71 Eur)] tvorí žalovanú pohľadávku 376,71 Eur. Okrem sumy 376,71 Eur žiadal žalobca zaviazat' žalovanú aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo súčtu súm vykázaných žalobcom ako nesplatená časť istiny ku dňu skončenia zmluvy 750,54 Eur + dlžných mesačných splátok ku dňu odstúpenia od zmluvy 142,40 Eur = 892,94 Eur od 07. 03. 2010 do 27. 05. 2010 a z postupne klesajúcej sumy o čiastky vymožené spoločnosťou vymáhajúcej mimosúdne pohľadávku žalobcu až na 276,98 Eur k 01. 12. 2010.

Z rozpisu mesačných splátok na č. I. 46 vyhotovených žalobcom na žiadosť prvostupňového súdu je zistiteľné, že dohodnutá splátka 35,60 Eur mesačne zahŕňala konštantnú sumu 5,76 Eur na poistenie úveru a premenlivé sumy, ktoré sa započítavali na istinu a úroky z úveru. Splátky istiny boli nižšie v prvých dohodnutých splátkach (od 11,09 Eur nahor) a splátky úrokov z úveru klesali od 18,75 Eur nadol. Podľa údajov poskytnutých žalobcom žalovaná na úver zaplatila od 18. 02. 2009 do 09. 09. 2009 celkom 302,30 Eur (8,49 mesačných splátok). Splátky počnúc dňom 15. 10. 2009 žalovaná neuhradila. V splátke k 15. 10. 2009 mala byť započítaná úhrada istiny 13,08 Eur, úrokov 16,76 Eur, poplatku za poistenie 5,76 Eur. V splátke k 15. 11. 2009 sa na úhradu istiny mala započítať len suma 13,35 Eur, na úroky 16,49 Eur, na poistenie úveru 5,76 Eur. V splátke k 15. 12. 2009 na úhradu istiny mala byť započítaná platba 13,63 Eur, na zaplatenie úrokov 16,21 Eur, na poistenie úveru 5,76 Eur. V splátke k 15. 01. 2010 by sa na úhradu istiny započítalo 13,92 Eur, na úhradu úrokov 15,92 Eur a na poistenie úveru 5,76 Eur. Tieto štyri dlžné splátky k 15. 10., 15. 11., 15. 12. 2009 a 15. 01. 2010 vykazuje žalobca v odstúpení od zmluvy ako štyri dlžné splátky. Od 15. 02. 2010 do 15. 01. 2013, kedy mal byť úver splatený, vykazuje žalobca dlh na istine 750,54 Eur. Prvostupňový súd nesprávne v šiestom odseku na druhej strane svojho rozhodnutia uvádza jednotlivé platby zaplatené žalovanou po dátume 27. 05. 2010, ale správne uvádza, že po odstúpení od zmluvy na základe vymáhania pohľadávky žalobcom splnomocnenou spoločnosťou zaplatila žalovaná ešte 749,79 Eur, z ktorých započítal žalobca na úhradu dlhu iba 615,96 Eur (zvyšok 133,83 Eur bola provízia vymáhajúcej agentúry). Spolu na dlh podľa úverovej zmluvy z 22. 01. 2009 zaplatila žalovaná 302,30 Eur + 749,79 Eur = 1.052,09 Eur. Rozdiel sumy vrátenej žalovanou oproti prevzatému úveru 900 Eur je 1.052,09 - 900 = 152,09 Eur, čo je navýšenie o 16,90 %.

Dôvodom zamietnutia návrhu súdom prvého stupňa nebol právny záver ako to tvrdí žalobca v odvolaní, že v dôsledku odstúpenia od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušila a žalobcovi by z tohto dôvodu zanikli všetky nároky dojednané v zmluve o úvere v súvislosti s poskytnutím úveru, ale právny záver, že pre súhrn neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve je neplatná celá zmluva o spotrebiteľskom úvere a nemôže sa potom žalobca domáhať plnenia zo zmluvy, len vydania bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy podľa § 457 Občianskeho zákonníka (ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal). Ak žalovaný poskytol žalovanej úver vo výške 900 Eur a žalovaná už zaplatila žalobcovi 1.052,09 Eur, žalovaná vydala žalobcovi to, čo podľa neplatnej zmluvy dostala. Bezodôvodne v odvolaní vytýka žalobca okresnému súdu, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nesprávne vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky výrokom svojho rozhodnutia, keď okresný súd výrokom svojho rozhodnutia neurčil žiadnu zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo Všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú (§ 153 ods. 4 O. s. p.).

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 09. 07. 2009 sa zmluvy o úvere spravovali bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu Obchodným zákonníkom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola v § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 11. 2009 definovaná ako zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je podľa Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom sa použijú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, aj tie dispozitívne ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, odklon od ktorých by bol na ujmu (v neprospech) spotrebiteľa, keďže Obchodný zákonník komplexnú úpravu spotrebiteľských zmlúv neobsahuje, ich úprava je zakotvená len v Občianskom zákonníku, ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku všeobecným a podporným právnym predpisom.

Spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2009 je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

Zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v § 3 ods. 3 zakotvuje právo každého spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú tie podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú podľa § 53 ods. 5 OZ neplatné.

Okresný súd posúdil právny vzťah účastníkov podľa § 497 Obchodného zákonníka upravujúceho zmluvu o úvere, § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, všetko v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere 22. 01. 2009. Prvostupňový súd použil správne právne predpisy, ale nie všetky ustanovenia, ktoré boli pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, aj správne vyložil. Za nesprávny považuje odvolací súd ten právny záver okresného súdu, podľa ktorého súhrn neprijateľných zmluvných podmienok mal za následok neplatnosť celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pre neplatnosť zmluvy sa žalobca nemôže domáhať plnenia zo zmluvy, iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka, pretože tento záver súdu priamo odporuje § 4 ods. 3

písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 11. 2009, podľa ktorého pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 (náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. V konaní bolo preukázané, že úver vo výške 900 Eur žalobcom žalovanej poskytnutý bol a žalovaná ho aj čerpala a čiastočne aj splatila.

Správne za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považoval okresný súd dojednanie, podľa ktorého mohol žalobca ako veriteľ jednostranne započítať platby žalovanej pred splátkou istiny a jej príslušenstva aj na iné záväzky, napr. záväzky spojené s prípadným poistením, zmluvné pokuty, poplatky za upomienky a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, pretože takéto dojednanie odporuje § 330 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, „ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.“ Príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú iba úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, medzi ktoré patria trovy vzniknuté v súvislosti s uplatňovaním pohľadávky, napr. obstaranie znaleckého posudku preukazujúceho uplatňovaný nárok, cestovné a obdobné náklady, nie provízia spoločnosti, ktorá na základe zmluvného vzťahu so žalobcom od žalovanej vymáhala pohľadávku pred začatím súdneho konania. Okresný súd správne uzavrel, že ak by žalobca z úhrad poskytnutých žalovanou po odstúpení od zmluvy vo výške 749,79 Eur nezapočítal na úhradu dlhu z úverovej zmluvy iba 615,96 Eur, ale celú sumu 749,79 Eur, spolu s platbami vykonanými v období od 18. 02. 2009 do 09. 09. 2009 vo výške 302,30 Eur by sa musel považovať dlh z úveru na istine splatený v celom rozsahu. Zákon ani neprijateľná zmluva podmienka, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, nedovoľoval žalobcovi započítať sumu 133,83 Eur na províziu vymáhajúcej agentúre, ani časť žalobcom započítanej úhrady na dlh 615,96 Eur použiť (započítať) na úhradu zmluvných pokút 14,24 Eur, poplatkov za upomienky vo výške 9,96 Eur alebo poplatku za odstúpenie od zmluvy vo výške 75,05 Eur. Pokiaľ by žalobca započítal úhrady žalovanej v období od 27. 05. 2010 do 30. 11. 2010 na úhradu dlhu istiny a príslušenstva, žalovanej by dlh vo výške 376,71 Eur nevznikol.

Okrem istiny 376,71 Eur sa žalobca domáhal aj zaplata úrokov z omeškania zo sumy 892,94 Eur od 07. 03. 2010 do 27. 05. 2010, zo sumy 728,64 Eur od 28. 05. 2010 do 30. 06. 2010, zo sumy 603,07 Eur od 01. 07. 2010 do 29. 07. 2010, zo sumy 472,49 Eur od 30. 07. 2010 do 31. 08. 2010, zo sumy 374,45 Eur od 01. 09. 2010 do 30. 11. 2010 a zo sumy 276,98 Eur od 01. 12. 2010 do zaplata. Žalobca v tejto časti neodôvodnil skutkovo uplatnený nárok, ale z kontextu žaloby a následne doložených listín na žiadosť okresného súdu je možné vyvodit', že suma 892,94 Eur je súčet dlžnej istiny 750,54 Eur po odstúpení žalobcu od úverovej zmluvy a štyroch dlžných splátok po 35,60 Eur za obdobie od 15. 10. 2009 do 15. 01. 2010. Dlž vo výške 892,94 Eur sa stal splatným po desiatich dňoch od doručenia oznámenia žalobcu žalovanej o odstúpení od zmluvy. Možno súhlasiť s názorom žalobcu, že dňom 07. 03. 2010 sa žalovaná dostala do omeškania so splnením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalobcovi z tohto titulu vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške určenej Vládnym nariadením č. 87/1995 Z. z. k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 07. 03. 2010 bola 1 %, preto výška úrokov z omeškania ku dňu 07. 03. 2010 je 9 % (o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu). V dôsledku neplatného dojednanie o možnosti žalobcu započítať časť úhrad poskytnutých žalovanou na úhradu dlhu na províziu agentúre vymáhajúcej dlh od žalovanej sa pohľadávka žalobcu postupne od 27. 05. 2010 do 30. 11. 2010 znižovala nie o ním uvedené sumy 164,30 Eur, 125,57 Eur, 130,58 Eur, 97,74 Eur, 97,77 Eur (č. l. 46 spisu), ale o sumy 200 Eur k 27. 05. 2010, o 152,85 Eur od 30. 06. 2010, o 158,95 Eur od 29. 07. 2010, o 118,98 Eur od 31. 08. 2010 a o 119,01 Eur od 30. 11. 2010 (č. l. 46 spisu). Žalobcovi tak vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 892,94 Eur od 07. 03. 2010 do 27. 05. 2010, zo sumy 692,94 Eur od 28. 05. 2010 do 30. 06. 2010, zo sumy 540,09 Eur od 01. 07. 2010 do 29. 07. 2010, zo sumy 381,14 Eur od 30. 07. 2010 do 31. 08. 2010, zo sumy 262,16 Eur od 01. 09. 2010 do 30. 11. 2010. Úhradou sumy 119,01 Eur dňa 30. 11. 2010 záväzok žalovanej voči žalobcovi v zmysle § 324 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok zaniká tiež neskorým plnením dlžníka, iba že pred týmto plnením záväzok už zanikol odstúpením veriteľa od zmluvy, zanikol. Okresný súd vychádzajúc z nesprávneho

právneho názoru, že pre početné neprijateľné zmluvné podmienky bola neplatná celá úverová zmluva a žalobcovi nevznikol nárok na plnenie zo zmluvy, iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobu nesprávne aj v časti, v ktorej sa domáhal žalobca zaplatenia úrokov z omeškania v zmysle výroku rozsudku krajského súdu, zamietol. Odvolací súd na základe iného právneho názoru, že neplatná neprijateľná zmluvná podmienka o tom, aké plnenia okrem príslušenstva pohľadávky si môže žalobca jednostranne započítať, nemala za následok neplatnosť celej zmluvy o úvere, rozsudok okresného súdu v časti výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie úrokov z omeškania zmenil tak, že čiastočne návrhu na zaplatenie úrokov z omeškania vyhovel. Vo zvyšku, pokiaľ sa domáhal žalobca zaplatenia úrokov z omeškania z vyšších súm a aj za ďalšie obdobie, nárok nebol dôvodný a prvostupňový súd žalobu v tejto časti správne zamietol. Odvolací súd pre lepšiu prehľadnosť a zrozumiteľnosť výroku rozhodnutia formálne zmenil rozhodnutie okresného súdu v časti výroku o úrokoch z omeškania tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu uznáva povinnosť súdov chrániť spotrebiteľov, ale vytýka neprimeraný rozsah poskytnutej ochrany pasívnej žalovanej. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Slovenská republika vstupom do Európskej únie prijala záväzok transponovať smernicu Rady 93/13/EHS do svojho právneho poriadku a v aplikačnej praxi aj naplňať ciele tejto smernice. Systém ochrany spotrebiteľa zavedený smernicou Rady 93/13/EHS, zákonom o ochrane spotrebiteľa a ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k tomu, že pristúpi na dodávateľom vopred pripravené podmienky bez toho, aby si uvedomil alebo postrehol jej nekalosť. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie Ústavného súdu Slovenskej republiky či Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva povinnosť súdov prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky ex offio aj v tých prípadoch, ak je spotrebiteľ nečinný.

V súlade s § 224 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 142 ods. 2 O. s. p. rozhodol odvolací súd o trovách celého konania tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu čiastočného úspechu oboch účastníkov v konaní.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.